

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Asliye Hukuk Mahkemesi

1. Taraflar arasındaki tapu iptal ve tescil davasından dolayı yapılan yargılama sonunda, ...
... 10. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen davanın kabulüne ilişkin karar davalı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 1. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, Mahkemece Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.
2. Direnme kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.
3. Hukuk Genel Kurulunca dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği düşünüldü:

I. YARGILAMA SÜRECİ**Davacı İstemi**

4. Davacılar vekili dava dilekçesinde; miras bırakan'nın diğer mirasçılardan mal kaçırmak amacıyla 81 ada 8 (ifrazen taksim ile 81 ada 18) parsel sayılı taşınmazdaki payını 10.10.2011 tarihinde davalı gelini...'ye muvazaalı olarak satış yolu ile temlik ettiğini ileri sürerek davalı adına olan tapu kaydının iptali ile miras payları oranında adlarına tescile karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı Cevabı

5. Davalı vekili cevap dilekçesinde; yaklaşık otuz yıldır miras bırakanın sosyal durumuna uygun ikamet, beslenme ve giyinme gibi ihtiyaçlarının oğlu ile gelini müvekkili tarafından karşılandığını, murisin gerek oğlunun gerekse gelininin yıllardır devam eden bakım ve ilgisine karşılık olarak da sahibi olduğu dava konusu gayrimenkuldeki hissesini bundan sonra da kendisine bakacaklarına emin olduğu için diğer çocuklarının da olurlarını alarak 10.10.2011 tarihinde müvekkiline devrettiğini, devrin diğer mirasçılardan mal kaçırmak amacıyla yapılmadığını belirterek davanın reddini savunmuştur.

İlk Derece Mahkemesi Kararı

6. 10. Asliye Hukuk Mahkemesinin 21.01.2016 tarihli ve 2013/355 Esas, 2016/16 Karar sayılı kararı ile; muvazaa iddiasının kanıtlandığı gerekçesiyle davanın kabulü ile ... ili, Sancaktepe ilçesi, ...mahallesi, 81 ada, 8 parsel sayılı taşınmazın davalı adına olan kaydının 30/240 payının iptali ile 15/240'ar hisseye davacılar adına tapuya kayıt ve tesciline karar verilmiştir.

Özel Daire Bozma Kararı

7. Mahkemenin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

8. Yargıtay 1. Hukuk Dairesinin 16.05.2019 tarihli ve 2016/6561 Esas, 2019/3112 Karar sayılı kararı ile;

"...Mirasbırakanın 13.10.2013 tarihinde öldüğü, dava konusu taşınmaz mirasbırakan adına kayıtlı iken intifa hakkını üzerinde bırakarak çıplak mülkiyetin tamamını vekili aracılığı ile 52.000TL bedelle davalıya satış suretiyle temlik ettiği kayden sabittir.

Bilindiği üzere, uygulamada ve öğretide "muris muvazaası" olarak tanımlanan muvazaa,niteliği itibariyle nisbi (mevsuf-vasıflı) muvazaa türüdür. Söz konusu Muvazaada miras bırakan gerçekten sözleşme yapmak ve tapulu taşınmazını devretmek istemektedir. Ancak mirasçısını miras hakkından yoksun bırakmak için esas amacını gizleyerek, gerçekte bağışlamak istediği tapulu taşınmazını, tapuda yaptığı resmi sözleşmede iradesini satış veya ölünceye kadar bakma sözleşmesi doğrultusunda açıklamak suretiyle devretmektedir.

iradesini satış veya ölüncüye kadar bakma sözleşmesi doğrultusunda açıklamak suretiyle devretmektedir.

Bu durumda yerleşmiş Yargıtay İçtihatlarında ve 01-04-1974 tarih 1/2 sayılı İnançları Birleştirme Kararında açıklandığı üzere görünürdeki sözleşme tarafların gerçek iradelerine uymadığından, gizli bağış sözleşmesi de Medeni Kanununun 706 (yeni TMK 782) Borçlar Kanununun 213 ve Tapu Kanununun 26. maddelerinde öngörülen şekil koşullarından yoksun bulunduğundan, saklı pay sahibi olsun veya olmasın miras hakkı çığnenen tüm mirasçılar dava açarak resmi sözleşmenin muvazaası nedeniyle ile geçersizliğinin tespitini ve buna dayanılarak oluşturulan tapu kaydının iptalini isteyebilirler.

Hemen belirtmek gerekir ki bu tür uyuşmazlıkların sağlıklı, adil ve doğru bir çözüme ulaştırılabilmesi, davalıya yapılan temlikin gerçek yönünün diğer bir söyleyişle miras bırakanın asıl irade ve amacının duraksamaya yer bırakmayacak biçimde ortaya çıkarılmasına bağlıdır. Bir iç sorun olan ve gizlenen gerçek irade ve amacın tespiti ve aydınlığa kavuşturulması genellikle zor olduğundan bu yöndeki delillerin eksiksiz toplanması yanında birlikte ve doğru şekilde değerlendirilmesi de büyük önem taşınmaktadır.

Öte yandan, miras bırakanın sağlığında mal varlığının tamamını veya bir kısmını, mirasçılar arasında hoş görüşle karşılanabilecek makul ölçüler içerisinde paylaşmışsa mirasçısından mal kaçırma iradesinden söz etme olanağı yoktur. O halde miras bırakanın denkleştirme yapıp yapmadığı üzerinde durulması, miras bırakandan tüm mirasçılara intikal eden, taşınır, taşınmaz ve hakların araştırılması, tapu kayıtları ve varsa öteki delil ve belgelerin mercilerinden getirilmesi, her bir mirasçıya geçirilen malların ve hakların nitelikleri ve değerleri hakkında uzman bilirkişiden rapor alınarak paylaşımın mı, yoksa mal kaçırma amacının mı üstün tutulduğunun aydınlığa kavuşturulması zorunludur. Oysa, çekişme konusu taşınmazın satış şeklinde davalıya temlik edildiği görülmektedir. Hemen belirtmelidir ki, satışa konu edilen bir malın devrinin belirli bir semer karşılığında olacağı kuşkusuzdur. ... bir başka ifade ile malın bedelinin ise mutlaka para olması şart olmayıp belirli bir hizmet veya bir emekte olabileceği kabul edilmelidir. Esasen yukarıda da değinildiği üzere muris muvazaası hukuksal nedenine dayalı olarak açılan davaların hukuki dayanağını teşkil eden 01.04.1974 tarih ve 1/2 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararında miras bırakanın gerçek iradesinin mirasçıdan mal kaçırma olması halinde uygulanabilirliğinin kabulü gerekir. Bir başka ifade ile murisin iradesi önem taşır.

Dinlenen davacı tanıkları, mirasbırakanın mirasçılarında mal kaçırmasını gerektirir somut bir olgu ortaya koyamamışlar, davalı tanıkları ise mirasbırakana davalı tarafından bakıldığını ifade etmişlerdir. Birden çok oğlu olan mirasbırakanın aralarında hiçbir sorun olmayan çocuklarından mal kaçırma amacıyla gelinine taşınmaz temlik etmesi hayatın olağan akışına aykırıdır.

Değinilen somut olgular yukarıda açıklanan ilkeler çerçevesinde değerlendirildiğinde, miras bırakanın yapmış olduğu temlikle ilgili olarak gerçek amaç ve iradesinin mirasçıdan mal kaçırmak olmadığı ve bu amaçla temlikin gerçekleştirilmediği kabul edilmelidir.

Hal böyle olunca, davanın reddine karar verilmesi gerekirken delillerin taktirinde yanılığa düşülerek yazılı şekilde karar verilmesi doğru değildir..." gerekçesiyle karar bozulmuştur.

Direnme Kararı

9. ... 10. Asliye Hukuk Mahkemesinin 18.02.2020 tarihli ve 2019/272 Esas, 2020/34 Karar sayılı kararı ile; tanık beyanları doğrultusunda muris tarafından davalıya satış suretiyle devredilen taşınmaz nedeniyle bir bedel ödenmediğinin sabit olduğu, murisin bir kısım mirasçısının devir işleminden haberdar ve devire muvafakati mevcut ise de devir işleminin bir kısım mirasçılardan mal kaçırmak amacıyla yapıldığı, görünüşteki işlem ile gerçekte yapılan işlemin farklı olması nedeniyle işlemin muvafakaheldiği davalı tarafca

gerçekte yapılan işlemin farklı olması nedeniyle işlemin muvazaalı olduğu, davacı tarafta murisin başka mirasçılara da mal verdiği veya mirasçılar arasında adil bir paylaşım yapılmaya çalışıldığı yönünde bir iddianın da ileri sürülmediği gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

Direnme Kararının Temyizi

10. Direnme kararı süresi içinde davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

II. UYUŞMAZLIK

11. Direnme yolu ile Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda miras bırakan tarafından davalı gelinine satış suretiyle yapılan temlikin diğer mirasçılardan mal kaçırma amaçlı ve muvazaalı olduğu iddiasının ispat edilip edilemediği noktasında toplanmaktadır.

III. GEREKÇE

12. Dava, muris muvazaası hukuksal nedenine dayalı tapu iptali ve tescil istemine ilişkindir.

13. Uyuşmazlığın çözümü bakımından öncelikle ilgili yasal düzenleme ve kavramların açıklanmasında yarar vardır.

14. Muvazaa kavramı, Türk Hukuk Lûgatında; "Anlaşmalı saptırma gerçek dışı durumlara gerçekmiş niteliğini kazandırma işlemi. Hukuksal bir işlem konusunda gerçek duruma aykırılıkta birleşilerek yapılan ortak açıklama (beyan) ya da ortaya konulan belgedir. Danışıklı işlem" şeklinde tanımlanmıştır (Türk Hukuk Lûgatı, Türk Hukuk Kurumu, Cilt I, ... 2021, s. 819).

15. Muvazaa, pozitif hukukumuzda 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (TBK) 19 uncu (mülga 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 18 inci) maddesinde düzenlenmiş ve anılan maddenin birinci fıkrasında;

"Bir sözleşmenin türünün ve içeriğinin belirlenmesinde ve yorumlanmasında, tarafların yanlışlıkla veya gerçek amaçlarını gizlemek için kullandıkları sözcüklere bakılmaksızın, gerçek ve ortak iradeleri esas alınır" hükmüne yer verilmiştir.

16. Buna göre muvazaa; tarafların üçüncü kişileri aldatmak amacı ile ve fakat kendi gerçek iradelerine uymayan ve aralarında hüküm ve sonuç doğurmayan bir görünüş yaratmak hususunda anlaşmaları, şeklinde tanımlanabilir.

17. Muvazaa daha çok sözleşmenin yorumuyla ilgili olduğundan, öğreti ve uygulamada kapsamlı olarak incelenmiş ve belirli kurallara bağlanmıştır. Gerek öğretide ve gerekse uygulamada muvazaa, mutlak ve nispi muvazaa olarak iki gruba ayrılmaktadır; mutlak muvazaada taraflar herhangi bir hukuki işlem yapmayı (oluşturmayı) istemezler, yalnız görünüşte bir hukuki işlem için gerekli irade açıklamasında bulunurlar; nispi muvazaada ise taraflar gerçekten belli bir hukuki işlem yapmak isterler, ancak onu saklamak amacıyla, bir başka hukuki işlemin kurulduğu görüşünü yaratmak üzere irade açıklamasında bulunurlar.

18. Taraflar ister yalnız bir görünüş yaratmayı, ister ikinci bir gizli işlem yapmayı arzu etmiş olsunlar, görünüşteki (zahiri) işlem tarafların gerçek iradelerine uymadığından, ilke olarak herhangi bir sonuç doğurmaz. Muvazaada görünüşteki işlemin her türlü hukuki sonuçtan yoksun olması, tarafların ortak iradelerinin bu yolda olmasından kaynaklanmaktadır.

19. Eldeki davanın konusunu oluşturan ve "muris muvazaası" olarak isimlendirilen muvazaa türünün ise Türk Hukukunda büyük bir yeri ve önemi vardır.

20. Az yukarıda açıklanan TBK'nın genel hükmü dışında muris muvazaasına ilişkin bir düzenleme kanunlarımızda yer almamaktadır. Muris muvazaası kaynağını daha çok Yargıtay İçtihatlarından ve bilimsel görüşlerden almakta ise de esas kaynağını 01.04.1974

tarihli ve 1/2 sayılı İctihatlari Birleştirme Karari oluşturmaktadir.

21. 01.04.1974 tarihli ve 1/2 sayılı İctihadi Birleştirme Kararinda sonuç olarak; "Bir kimsenin; mirasçısını miras hakkından yoksun etmek amacıyla, gerçekte bağışlamak istediği tapu sicilinde kayıtlı taşınmaz malı hakkında tapu sicil memuru önünde iradesini satış doğrultusunda açıklamış olduğunun gerçekleşmiş bulunması halinde, saklı pay sahibi olsun ya da olmasın miras hakkı iğneden tüm mirasçıların, görünürdeki satış sözleşmesinin Borçlar Kanunu'nun 18. maddesine dayanarak muvazaalı olduğunu ve gizli bağış sözleşmesinin de şekil koşulundan yoksun bulunduğunu ileri sürerek dava aabileceklerine ve bu dava hakkının geçerli sözleşmeler için söz konusu olan Medeni Kanunun 507 ve 603. maddelerinin sağladığı haklara etkili olmayacağına" hükmedilmiştir.

22. 01.04.1974 tarihli ve 1/2 sayılı İctihadi Birleştirme Karari, miras bırakanın tapulu taşınmazlarının temliklerinde yaptığı muvazaalı işlemlere ilişkindir.

23. Muris muvazaasında, miras bırakan ile sözleşmenin karşı tarafı, aralarında yaptıkları bağış sözleşmesini genellikle satış veya ölünceye kadar bakma sözleşmesi ile gizlemektedirler. Başka bir anlatımla, miras bırakan ile karşı taraf malın gerçekten temlik hususunda anlaşmışlardır. Görünüşteki ve gizlenen sözleşmelerin her ikisinde de samimi olarak temlik istenmektedir. Ne var ki, görünüşteki satış veya ölünceye kadar bakma sözleşmesinin vasfı (niteliği) muvazaalı sözleşme ile değiştirilmekte, ayrıca gizli bir bağış sözleşmesi düzenlenmektedir. Görünüşteki sözleşmenin vasfı (niteliği) tamamen değiştirildiğinden, muris muvazaası aynı zamanda "tam muvazaa" zelliği de taşınmaktadır.

24. Muris muvazaasını öteki nispi muvazaalardan ayıran unsur ise mirasçılarından mal kaçırmak amacıyla yapılmasıdır. Daha açık bir anlatımla, 01.04.1974 tarihli ve 1/2 sayılı içtihadı Birleştirme Kararında belirtildiği üzere bu muvazaa türünde miras bırakan, mirasçısını miras hakkından yoksun etmek amacıyla, gerçekte bağışlamak istediği tapuda kayıtlı taşınmaz malı hakkında tapu memuru önünde iradesini satış veya ölünceye kadar bakma akdi şeklinde açıklamaktadır.

25. Bu nedenle, miras bırakanın muvazaalı işlemi yaparken gerçek irade ve amacı mirasçılarından mal kaçırmak olmalıdır. Murisin mirasçılarından mal kaçırma amacının bulunmaması hlinde 01.04.1974 tarihli ve 1/2 sayılı İctihadi Birleştirme Kararını uygulama olanağı bulunmamaktadır.

26. Muris muvazaasına dayalı olarak açılan davalarda ispat yükü ise muvazaanın varlığını iddia eden tarafa aittir. Gerek 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (TMK) 6 ncı maddesindeki "Kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça, taraflardan her biri, hakkını dayandırdığı olguların varlığını ispatla yükümlüdür" hükmü ve gerekse 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 190/1 inci maddesindeki "İspat yükü, kanunda özel bir düzenleme bulunmadıkça, iddia edilen vakıya bağlanan hukuki sonuçtan kendi lehine hak çıkaran tarafa aittir" hükmü uyarınca, miras bırakanın yaptığı temlikteki gerçek irade ve amacının mirasçıdan mal kaçırmak olduğunu, bu hususu ileri süren davacı taraf kanıtlamalıdır.

27. Diğer bir anlatımla, muris muvazaası davalarında, miras bırakan tarafından yapılan temlikin muvazaalı ve terekeden mal kaçırma amacıyla yapıldığını ispat yükü davacı tarafa aittir.

28. Dava açan mirasçılar, miras bırakan ile davalı arasındaki sözleşmenin dışında olduklarından üçüncü kişi konumundadırlar. Bu nedenle iddialarını tanık dhil olmak üzere her türlü delille kanıtlamaları mümkündür. Kanunen kendilerine intikal etmesi gereken miras haklarına, miras bırakan tarafından muvazaalı olarak yapılan sözleşme ile engel olunduğundan bu sözleşmenin muvazaalı olduğunu ileri sürerek iptalini istemekte hukuki yararlarının bulunduğu açıktır.

29. Ancak bu tür uyuramazlıkların sağlıklı, adil ve doğru bir zme ulaştırılabilmesi davalıya yapılan temlikin gerçek vnnn. diğer bir svlevisle miras bırakanın asıl irade

ve amacının duraksamaya yer bırakmayacak biçimde ortaya çıkarılmasına bağlıdır.

30. Bir iç sorun olan ve gizlenen gerçek irade ve amacın tespiti ve aydınlığa kavuşturulması ise genellikle zor olduğundan bu yöndeki delillerin eksiksiz toplanması yanında, birlikte ve doğru şekilde değerlendirilmesi de büyük önem taşınmaktadır. Bunun için de ülke ve yörenin gelenek ve görenekleri, toplumsal eğilimleri, olayların olağan akışı, miras bırakanın sözleşmeyi yapmakta haklı ve makul bir nedeninin bulunup bulunmadığı, davalı yanın alış gücünün olup olmadığı, satış bedeli ile sözleşme tarihindeki gerçek değer arasındaki fark, taraflar ile miras bırakan arasındaki beşeri ilişki gibi olgulardan yararlanılmasında zorunluluk vardır.

31. Tüm bu açıklamalardan anlaşılacağı üzere, muris muvazaasına ilişkin davaların niteliği gereğince taraflarca sunulan delillerin, her somut olayın özelliğine göre az yukarıda açıklanan objektif olgulardan da yararlanılarak bir bütün olarak değerlendirilmesi ve sonuca ulaşılması gerekmektedir.

32. Eldeki davada, miras bırakan.'nun 13.10.2013 tarihinde öldüğü, geriye mirasçı olarak ikinci eşinden olma; kızı ... ile oğulları ve, ilk eşinden olma; oğlu ..., kızı, kendinden önce ölen oğlu Kadir'in çocukları ve ..., kendinden önce ölen oğlu ...'in çocukları,, ile kendinden önce ölen oğlu Muzaffer'in çocukları ..., ...'in kaldığı tespit edilmiştir.

33. Dava konusu taşınmaz miras bırakan adına kayıtlı iken miras bırakanın vekili aracılığı ile intifa hakkını üzerinde bırakarak çıplak mülkiyetin tamamını 10.10.2011 tarihli ve 9716 yevmiye No.lu işlem ile 52.000,00 TL bedelle davalı satış suretiyle temlik ettiği kayden sabittir.

34. Öncelikle belirtmek gerekir ki, gerçek bedeli alınmak suretiyle yapılan satışlarda temlikin mirasçıdan mal kaçırma amacıyla yapıldığından söz edilemez. Bu gibi durumlarda yapılan satış işlemi muvazaalı olmadığından muris muvazaası iddiası ile açılan davaların reddi gerekeceği kuşkusuzdur.

35. Satışa konu edilen bir malın devrinin ise belirli bir bedel karşılığında yapılacağı açıktır. Ancak, bedelin mutlaka para olması şart olmayıp, Hukuk Genel Kurulunun 16.06.2010 tarihli ve 2010/1-295 Esas, 2010/333 Karar; 23.05.2019 tarihli ve 2017/1-1263 Esas, 2019/603 Karar; 23.01.2020 tarihli ve 2017/1-1247 Esas, 2020/47 Karar ve 11.02.2021 tarihli ve 2017/1-1229 Esas, 2021/72 Karar sayılı kararlarında da vurgulandığı üzere belirli bir hizmet, bakım veya emek de semen olarak kabul edilebilir ve böyle bir durumda temlik ivazlı sayılır. Ancak, bu açıklamadan her türlü bakım veya hizmetin semen/bedel olarak kabul edileceği sonucuna varılmamalıdır. Çünkü evladın elverdiğince ebeveynine bakıp yardım etmesi ahlaki bir görev olduğu gibi eşlerin birbirilerine bakıp destek olmaları da evlilik birliğinin bir gereğidir. Bu nedenle, ana babanın ya da eşin normal bakımın ötesinde özel bir ihtimam ve bakıma muhtaç olduğu, görev sınırının aşıldığı durumlarda yapılan bakım ve hizmetin semen olarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

36. Bu açıklamalar ışığında somut olay ele alındığında; cevap dilekçesinde murisin tamamen insani duygularla oğlu ile gelininin yıllardır devam eden bakım ve ilgisinin ve bundan sonra da ölene kadar devam edeceği inancıyla diğer çocuklarına da durumu açıklayarak devrin yapıldığı savunulmuştur. Dosya kapsamına sunulan delillerden ve dinlenen tanık beyanlarından, murisin kendi evinde ikinci eşi ile birlikte oturduğu bakımının ikinci eşi tarafından yapıldığı, davalının ise aynı binada farklı dairede oturduğu, emekli maaşı ve sosyal güvencesi bulunan murisin ölene kadar sağlık durumunun yerinde olduğu, miras bırakanın özel bir bakım ve ihtimama ihtiyacının olduğuna dair dosya arasında bir delil bulunmadığı, murisin tek taşınmazını devretmesi için makul ve haklı bir nedeninin bulunmadığı, davalı tarafça savunmada ileri sürülen hususların ancak ahlaki bir görevin ifası kapsamında değerlendirilebileceği, muris tarafından davalıya satış suretiyle devredilen taşınmaz nedeniyle bir bedel ödenmediğinin sabit olduğu, her ne kadar murisin

dava dışı birkaç mirasçısı tarafından devir işleminden haberdar oldukları ve temlike muvafakat ettiklerine dair dilekçeler sunulmuş ise de; temlikin mirasçılardan mal kaçırma amaçlı ve muvazaalı olduğu hususunun davacı tarafça ispatlandığı hususu şüphesizdir.

37. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında; ispat yükü üzerinde olan davacıların miras bırakanın mirasçılarında mal kaçırmasını gerektirir somut bir olgu ortaya koyamadığı, davalı tanıklarının ise miras bırakana davalı tarafından bakıldığını ifade ettikleri, miras bırakanın aralarında hiçbir sorun olmayan çocuklarından mal kaçırma amacıyla gelinine taşınmaz temlik etmesinin hayatın olağan akışına aykırı olduğu, işlemin muvazaalı olduğu, temlikteki gerçek amaç ve iradenin mirasçıdan mal kaçırmak amacıyla yapıldığı ispatlanamadığından direnme kararının bozulması gerektiği ileri sürülmüş ise de; bu görüş yukarıda açıklanan nedenlerle Kurul çoğunluğunca benimsenmemiştir.

38. O hâlde, yerel mahkemece miras bırakan tarafından yapılan temlikin mirasçılardan mal kaçırma amaçlı ve muvazaalı olduğu kabul edilerek verilen direnme kararı yukarıda açıklanan ilkeler ile yasal düzenlemelere uygun olup yerindedir.

39. Ne var ki, Özel Dairece diğer temyiz itirazları yönünden bir inceleme yapılmadığından bu yöne ilişkin temyiz itirazlarının incelenmesi için dosyanın Özel Daireye gönderilmesi gerekir.

IV. SONUÇ

Açıklanan sebeplerle;

Direnme uygun olduğundan, davalı vekilinin diğer temyiz itirazları ile ilgili inceleme yapılması için dosyanın YARGITAY 1. HUKUK DAİRESİNE GÖNDERİLMESİNE,

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun Geçici 3 üncü maddesine göre uygulanmakta olan 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 440/III-1 inci maddesi gereğince karar düzeltme yolu kapalı olmak üzere,

08.02.2023 tarihinde oy çokluğuyla kesin olarak karar verildi.